

In Memoriam Pieter Keijzers

Op zaterdagmiddag 24 september 2016 overleed Pieter Keijzers in de leeftijd van 55 jaar, thuis in het bijzijn van moeder Annie en zijn broers en zussen. Pieter overleed aan de gevolgen van een ongeneeslijke darmtumor, welke bij hem in het voorjaar van 2014 werd geconstateerd.

Pieter werd geboren op 4 december 1960 als zoon van Sjang Keijzers en Annie Keijzers-van de Lockant, de oudste van hun vijf kinderen.

De lichting 1960 was erg dun in Linden: op de basisschool deelde Pieter de klas met twee andere klasgenoten. Hij doorliep achtereenvolgens de Mavo te Mook, de Havo te Nijmegen en voltooide zijn beroepsopleiding aan de H.T.S. te Venlo. Plannen waren er om zijn studie te vervolgen aan de T.H. maar de dienstplicht riep. Pieter raakte aan de slag bij Nutricia Cuijk, in welk bedrijf hij een goede werkgever vond. Hij is er altijd blijven werken, voornamelijk in de logistiek. Een harde en betrouwbare werker was hij. In zijn vrije tijd behaalde hij het vrachtwagenrijbewijs en ging op zondagen melk ophalen bij boeren in de regio. En als ze bij Nutricia vast zaten of een te krappe bezetting hadden met carnaval of op vrije dagen, dan draaide Pieter zijn hand niet om voor het maken van extra uren.

Pieter was handig en begaafd met een technisch inzicht. Auto's waren zijn grote passie. Hij bracht zijn stagetijd door bij het garagebedrijf van peetoom Piet van de Lockant te Beers en bij de DAF in Eindhoven. Samen met garagist Frans Rutten uit Katwijk ging hij vele zondagen op pad naar autobeurzen in binnen- en buitenland. Ook met computers kon hij zeer goed overweg: hij was voor velen een helpdesk en kinderen uit de buurt konden bij Pieter terecht voor het downloaden van films of muziek.

Andere passies van Pieter waren biljarten (zijn prijzenkast puilt uit van de bekercups) en reizen.

Bij Café van Kempen te Katwijk had hij zijn ontspanning. Vaste prik was een potje biljarten op vrijdagavond om 21.00 uur met trouwe vriend Wil Daanen.

Zijn reislust bracht Pieter naar vele landen en verre continenten: onder andere Noord-Amerika, IJsland, China. Maar vooral Australië en Nieuw-Zeeland waren favoriet. Hij heeft deze landen meerdere malen bereisd. Qua aard was Pieter op zichzelf en bescheiden. Een man van eerlijkheid en eenvoud. Hij hield niet van poeha of van veel woorden. Maar hij was goed en zorgzaam voor zijn naasten en kon zich druk maken als er in zijn ogen iets niet goed ging of iemand onrecht werd aangedaan. Hij was zijn leven lang gelukkig en tevreden thuis aan de Kerkstraat 38.

Pieters' laatste jaren werden beheerst door zijn ziekte. Het is wrang dat hij 53 jaar nooit ziek was geweest of bij een dokter kwam. Vanaf de eerste diagnose wist Pieter dat hij niet te genezen was, maar hij heeft zijn ziekte gedragen met ogenschijnlijke kalmte en een bewonderenswaardige moed. Klagen deed hij niet. "Het is niet anders", zei hij dan als hij een slechte uitslag kreeg. Hij vond het fijn om omringd te worden door ons gezin, en wij vonden het vanzelfsprekend om onze Pieter tot het einde toe bij te staan en te verzorgen.

Toch is hij veel te jong heengegaan. Het voelt oneerlijk, onterecht, machteloos. Wij missen onze Pieter ontzettend maar we zijn ook ontzettend trots op hem en zullen altijd fijne en dankbare herinneringen aan hem koesteren.

Naar zijn wens hebben wij Pieter op vrijdag 30 september jl. in beslotenheid herdacht met een afscheidsviering in onze H. Lambertuskerk en is hij begraven op het kerkhof, naast vader Sjang.

Wij bedanken iedereen voor de vele blijken van steun en medeleven welke wij hebben mogen ontvangen tijdens de ziekte en na het overlijden van onze Pieter.

Linden, oktober 2016,

Familie Keijzers